

Vanuit mijn hart

Zeg jij weleens hardop wat iemand voor jou betekent? Vaak nemen we daar de tijd niet voor. Zonde. In deze rubriek laten we een lezeres aan het woord die niet langer wil wachten.

Lieve Laura,

Als mijn drieënhalve jaar oudere nicht ben jij altijd al belangrijk in mijn leven geweest. Vroeger keek ik als klein meisje enorm tegen je op. Alles wat jij leuk vond, alles wat jij droeg, wilde ik ook. En dus had ik net als jij vaak zwarte kleding aan. En opeens luisterde ik, net als jij, naar bands als A-ha en Doe Maar. En dat terwijl ik eigenlijk niet specifiek van deze muziek hield!

Omdat onze moeders een eeneiige tweeling zijn en erg close, waren wij als kind vaak samen. **Jij kwam uit een gezin van drie kinderen en ik was enig kind. Daardoor voelde je voor mij als mijn grote zus, met wie ik altijd leuke dingen deed.** Regelmatig nam je mij mee op sleeptouw. Dat ik altijd met je mee wilde, vond je nooit erg. Zelfs niet als je had afgesproken met vriendinnen en ik er als ukkie maar een beetje bijhing. Mijn vriendinnen schaamden zich vaak voor hun kleinere zusje, maar dat had jij niet bij mij.

Toen ik ging studeren, trok ik bij je in, omdat je huisgenoot net was vertrokken. We studeerden in dezelfde stad, jij deed Sociaal pedagogische hulpverlening en ik Personeel & arbeid. Het was een gezellige boel bij ons thuis. Als oudere student leerde je mij koken en schoonmaken. Langzaam maar veranderde onze relatie. We werden steeds meer vriendinnen van elkaar en konden urenlang kletsen, bijvoorbeeld over *As the world turns*, maar natuurlijk ook over jongens.

Jij was de eerste van ons twee die

Inge als baby, met grote nicht Laura.

Laura (49) en Inge (46)

'Als kind was je mijn voorbeeld en dat ben je nu nog steeds'

moeder werd, op je 38ste. Dat je dochter Indy het syndroom van Down had, werd pas ontdekt na haar geboorte.

Omdat je het niet had verwacht - niks wees er tijdens de zwangerschap op dat er iets was met Indy - was het even schakelen, maar eigenlijk was het voor jou meteen goed. Indy is zoals ze is en daar zijn jij, ik en de rest van onze familie heel trots op.

Inmiddels ben ik ook moeder, van Gijs, die nu drie is. Net als ik vroeger kijkt hij op tegen zijn grote nicht: Indy, die inmiddels elf is. Je kreeg na Indy nog een zoon, Lenny, hij is nu tien. Wij én onze kinderen zien elkaar regelmatig, en één keer per jaar gaan we met onze kinderen, mannen en de rest van de familie op vakantie naar Callantssoog. Het is zo leuk om te zien hoe de kinderen graag samen zijn. Hopelijk hebben ze ook later net zo'n goede

band als wij nu hebben.

Helaas is jouw moeder, mijn tante dus, al enige tijd ziek. Ze heeft ALS en we zien haar allemaal langzaam achteruitgaan. Iedere week ga je bij haar langs en je helpt haar waar je maar kunt. **Je bent altijd zo zorgzaam voor anderen. Wat ik vooral tegen je wil zeggen, is dat ik zéé wat je allemaal doet.** Je klaagt nooit en cijfert jezelf vaak weg voor anderen. Zo ben je gewoon. En daarom ben je voor mij nog steeds mijn grote voorbeeld!

Liefs, Inge

Wil jij ook vertellen wat iemand voor jou betekent? Mail je verhaal in het kort naar post@vriendin.nl, wie weet interviewen we je voor deze rubriek.